

Γιατί τα φλαμίνγκο είναι ροζ;

Γιατί οι λύκοι κατεβαίνουν στο χωριό; Γιατί αφήνουν το βουνό και κατεβαίνουν στην πεδιάδα; Γιατί πεινάνε. Δεν μπορεί να υπάρχει άλλη εξήγηση. Πεινάνε και η τροφή στο βουνό είναι πια σπάνια. Εδώ τελειώνει η ανάλυσή μας. Μας αρκεί αυτή η εξήγηση. Τώρα που το καταλάβαμε πρέπει να προστατέψουμε την περιουσία μας από τα πεινασμένα άγρια ζώα. Νομιμοποιούμαστε να αμυνθούμε.

Διαβάζω άρθρο για την εφηβική παραβατικότητα. Τα στατιστικά είναι αποκαλυπτικά, ποτέ στο παρελθόν το πρόβλημα δεν ήταν τόσο οξύ: «Μόνο μέσα σε έναν μήνα, τον Σεπτέμβριο του 2023 έγιναν 1.353 συλλήψεις ανηλίκων και σχηματίστηκαν 1.201 δικογραφίες.» Και γιατί συμβαίνουν όλα αυτά τα άσχημα; Το άρθρο ευτυχώς έχει τις απαντήσεις: Φταίει η εγκληματικότητα της γειτονιάς. Φταίει και ότι οι οικογένειες δεν είναι υποστηρικτικές. Τι πρέπει να κάνουν οι γονείς; Απλό. Να γίνουν προστατευτικοί, να νοιάζονται, να είναι παρόντες και ενεργοί στην ανατροφή των παιδιών τους, συμβουλεύει ο αρθρογράφος. Αυτό θα σου πουν και οι περισσότεροι εκπαιδευτικοί. Το ξέρω, έχω ρωτήσει πολλούς: «Φταίνε οι οικογένειες.»

Οπότε το λύσαμε. Εντοπίσαμε το πρόβλημα, έχουμε και τη λύση. Κάθε οικογένεια οφείλει να ανατρέφει σωστά τα παιδιά της. Να τα αγαπάει και να τα υποστηρίζει. Οι γονείς είναι υπεύθυνοι για τα παιδιά τους. Τελεία, παράγραφος.

Όλο και λιγότεροι είναι αυτοί που ρωτάνε: Τι έπαθαν οι γειτονιές και παράγουν βία; Τι έπαθαν οι οικογένειες και δεν επιτελούν τον ρόλο τους; Όλο και λιγότεροι αυτοί που διερωτώνται τι έπαθαν τα βουνά και δεν έχουν αρκετή τροφή για τους λύκους. Και βέβαια, ποιος ασχολείται με φλαμίνγκο; Εδώ ο κόσμος καίγεται.

Δεν είναι όμως οικονομισμός να αντιληφθεί κανείς πως η οικονομία είναι η κοινή συνισταμένη στα παραπάνω. Οι λύκοι κατεβαίνουν στο χωριό γιατί το κλίμα επηρέασε το οικοσύστημά τους αλυσιδωτά και σίγουρα. Ποια είναι τα λοιπά δεδομένα; Τα φλαμίνγκο είναι ροζ και οι γονείς είναι ανεπαρκείς. Τα μεν φλαμίνγκο είναι ροζ εξαιτίας των χρωστικών στη διατροφή τους. Η ίδια η όψη τους, αλλά και οι εμπεδωμένες πρακτικές τους, οι τόποι διαμονής τους, οι αναπαραγωγικές τους συνήθειες, τα επίπεδα άγχους τους, καθορίζονται από την οικονομία του βιότοπού τους και αυτή από το κλίμα. Το κλίμα που αλλάζει εις βάρος τους κάθε μέρα που περνά. Το κλίμα που επηρεάζεται από ισχυρά συμφέροντα.

Το κλίμα φέτος όμως ήταν άσχημο και στις γειτονιές. Οι εργασιακά στραγγισμένοι, πολιτικά παροπλισμένοι και κοινωνικά απαξιωμένοι γονείς δεν είναι καλοί γονείς. Αυτό είναι το δικό τους εμφανές χαρακτηριστικό. Οι γονείς δεν μπορούν να υποστηρίξουν τα παιδιά τους γιατί δεν μπορούν

να υποστηρίξουν ούτε τον εαυτό τους. Έχουν νεύρα. Είναι βίαιοι και ανυπόμονοι. Είναι κακοί οδηγοί και κακοί γονείς. Συχνά κακοποιητικοί, όλο και περισσότερο, όλο και περισσότεροι. Είναι ατομικιστές και ευθυνόφοβοι, μικροπρεπείς και καχύποπτοι, συνωμοσιολόγοι και θρασύδειλοι. Καταναλώνουν κακές σειρές και ριάλιτι, εθνικισμό και μισαλλοδοξία, όλο και λιγότερο ελαιόλαδο.

Η πολιτεία είναι απέναντι. Ψηφίζει και εφαρμόζει αντεργατικούς νόμους. Όπου υπάρχει αντίδραση, καταστέλλει και απειλεί. Και συμβουλεύει: φροντίστε την οικογένειά σας. Να είστε καλοί γονείς. Και απειλεί: νέα ΦΕΚ που προβλέπουν πως οι παραβάτες, γονείς, εκπαιδευτικοί και παιδιά, θα τιμωρούνται τώρα πιο σκληρά. Η πολιτεία γνωρίζει πολύ καλά: Τα ΦΕΚ δεν τρώγονται. Και καταστέλλει.

Στο εγχειρίδιο λογοτεχνίας της Β' γυμνασίου υπάρχει το διήγημα του Έρμαν Έσε «Ο λύκος». Ξεκινάει:

«Ποτέ άλλοτε τα γαλλικά βουνά δεν είχαν γνωρίσει τόσο κρύο ούτε τόσο μακρύ χειμώνα».

Και καταλήγει:

«Με σπασμένα τα μέλη του έσυραν τον λύκο στο χωριό. Γελούσαν, πανηγύριζαν, γιόρταζαν με ρακή και καφέ, τραγουδούσαν, έβριζαν. Κανείς τους δεν έβλεπε την ομορφιά του χιονισμένου δάσους ούτε τη λάμψη των υψιπέδων ούτε το κόκκινο φεγγάρι που κρεμόταν πάνω από το Σασσεράλ και που το αδύναμο φως του αντανakλούσαν οι κάννες των όπλων τους, οι κρύσταλλοι του χιονιού και τα γυάλινα μάτια του σκοτωμένου λύκου.»

Οι έφηβοί μας καλούνται να αναλύσουν το διήγημα. Οι εκπαιδευτικοί τους δεν μπορούν να τους βοηθήσουν. Δεν το έχουν αναλύσει ούτε οι ίδιοι. Δεν είχαν χρόνο, δεν είχαν διάθεση. Ο χειμώνας ήταν βαρύς και έπρεπε να προσέξουν πρώτα και κύρια την οικογένειά τους. Είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν κατάφεραν έστω αυτό.

Επιμέλεια: Σωτήρης Σιαμανδούρας